Redactiunea, Administratiunea Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernăt*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

"Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 178. Braşovŭ, Sâmbătă 13 (25) Augustŭ 1888.

Braşovŭ, 12 Augustŭ st. v. 1888.

In momentele de faţă pressa europénă se ocupă fórte multŭ de visita ce-a făcut'o ministrulŭ-preşedinte italianŭ principelui Bismark.

Ce-a căutatŭ d-lŭ Crispi la Friedrichsruhe?

Acésta este marea întrebare care preocupă pe toţĭ şi dă nascere celorŭ maĭ cutezate combinaţiunĭ.

Scimŭ că unulŭ din diarele de frunte din Roma a scrisŭ, că d-lŭ Crispi a avutŭ de scopŭ a se înţelege cu cancelarulŭ germanŭ pentru conchemarea unui congresŭ europeanŭ, care ar avé sĕ reguleze cestiunea bulgară şi sĕ propună desarmarea generală. Foile engleze susţinură, că scopulŭ călătorieĭ luĭ Crispi este de-a strînge şi maĭ tare legăturile cu Germania şi unele foĭ germane dicŭ, că d-lŭ Crispi a voitŭ se se sfătuéscă cu principele Bismark asupra conflictuluĭ, ce s'a iscatŭ între Italia şi Francia în afacerea Massauahuluĭ.

In totŭ casulŭ întâlnirea miniştrilorŭ conducĕtorĭ aĭ Italieĭ şi Germanieĭ la Friedrichsruhe este de mare însemnătate în împrejurările actuale, pentru că dovedesce dorinţa Italieĭ de a merge în înţelegere cu politica germană. N'a rĕmas neobservatŭ nicĭ aceea că imediatŭ după întrevederea dela Petersburgŭ a urmatŭ visita ministruluĭ-preşedinte italianŭ, înainte de proiectata întâlnire a cancelaruluĭ cu ministrulŭ de esterne austro-ungarŭ.

Conflictulŭ diplomaticŭ dintre guvernulŭ francesŭ şi italianŭ a luatŭ unŭ caracterŭ seriosŭ prin tonulŭ hotărîtŭ şi mustrătorŭ, în care este scrisă ultima notă a d-luĭ Crispi adresată ministruluĭ de esterne Goblet. Pressa germană s'a grăbitŭ a aplauda limbagiulŭ energicŭ al ministruluĭ-preşedinte italianŭ şi este aprópe de mintea omuluĭ, că Germaniĭ trebue sĕ se bucure de marea încordare ce s'a produsŭ prin acésta între guvernele din Roma şi Parisŭ.

Acum vine însuşĭ organulŭ luĭ Bismark şi salutândŭ în modŭ căldurosŭ pe ministrulŭ „Italieĭ aliate“ dice, că ovaţiunile ce i s'au adusŭ de către poporaţiunea germană în Friedrichsruhe sunt o dovadă, că statul unitar italianŭ „se bucură în mijloculŭ greutăţilorŭ, cu carĭ trebue sĕ se lupte momentanŭ, de simpatiile poporuluĭ germanŭ carĭ se cuvinŭ causeĭ drepte ce-o represintă Italia cu dibăciă şi energiă.“

O altă fóiă oficiósă germană dice, că pare a fi sositŭ momentulŭ ca Italia sĕ-şĭ preciseze maĭ tare acţiunea sa exterióră, fiă şi numaĭ spre a face finitŭ uneĭ stărĭ de lucrurĭ, care formézá isvorulŭ unorŭ continue neinţelegerĭ între Roma şi Parisŭ.

Cu alte cuvinte Germaniĭ au mare poftă de a sprijini pe Italianĭ în contra pretensiunilorŭ Franciei şi acéstă împrejurare este de ajunsŭ spre a face sĕ înţelegemŭ în ce situaţiune grea şi seriósă se află pentru momentŭ guvernulŭ francesŭ faţă cu Italia, care avêndŭ la spatele eĭ pe principele Bismarck 'ĭ adresézá note ţaţătŭ de provocătóre.

Se aştéptă cu mare încordare rĕspunsulŭ ministruluĭ de esterne francesŭ. Décă ar fi sĕ se împlinéscă dorinţa Francesilorŭ, ministrulŭ Goblet ar trebuĭ sĕ facă cum au ameninţatŭ foile parisiene şi sĕ declare ca nevalidŭ tractatulŭ încheiatŭ la 1868 între Italia şi Tunisŭ, care eventualitate a atinsŏ în nota sa dela 3 Aug. a. c. Atuncĭ însĕ s'ar nasce printr'o procedere violentă a Franciei în Tunisŭ complicaţiunĭ grave, carĭ ar încurca republica într'unŭ rĕsboiu, ce póte că ar fi binevenitŭ rivalilorŭ eĭ de peste Rinŭ.

Nu credemŭ însĕ că guvernulŭ francesŭ cu tótă ura ce domnesce adĭ în ţéră contra Italianilorŭ, se va lăsa a fi sedusŭ de-a provoca unŭ rĕsboiu cu Italia, bine sciindŭ că atuncĭ se va afla faţă'n faţă cu o puternică cualiţiune. Se şi vorbesce, că ministrulŭ Goblet va rĕspunde la nota din urmă a d-luĭ Crispi cu multă moderaţiune şi politeţă pentru ca sĕ evite o ruptură ce numaĭ favorabilă nu ar puté fi Franciei.

Adevĕratŭ că tóte foile berlinese punŭ în vedere o nouă întărire a păciĭ în urma întâlniriĭ cancelaruluĭ germanŭ cu ministrulŭ Italieĭ, dér nu trebue sĕ tremŭ cu vederea metoda ce-o urmăresce principele Bismarck de-a voĭ sĕ susţină acéstă pace printr'o continuă umilire a Franciei, acĭ prin mĕsurile directe ce le ia la graniţa Alsaţieĭ-Lotaringieĭ, acĭ pe cale indirectă aţiţândŭ pe Italienĭ în contra Franciei.

E greu de a se prevedé urmările finale ale uneĭ tactice şirete şi periculóse ca acésta. In cele din urmă îşĭ potŭ pierde şi Francesiĭ pacienţa şi póte că la acésta speculéză şi politica cancelaruluĭ Bismark.

Conflictulŭ între Italia şi Francia.

Ministrulŭ preşedinte italianŭ, *Crispi a rĕspunsŭ la nota ministrului de esterne francesŭ Goblet în cestiunea Massauah.*

Crispi declară în rĕspunsulŭ sĕu, că guvernulŭ italianŭ nu renunţă la ocuparea Massauahuluĭ, despre care dice, că era unŭ *res nullius*, părăsită şi de Egiptŭ şi de Pórtă. Trebuia déră ca sĕ fiă ocupată de vre-o putere. La aserţiunea luĭ Goblet, că blocarea aceste provinciĭ ar fi trebuitŭ sĕ fiă notificată puterilorŭ deórece acésta s'a întâmplatŭ înainte de înţelegerea din Berlinŭ, unde tocmaĭ s'a impusŭ o astfelŭ de notificare, Crispi rĕspunde, că în loculŭ aceste notificărĭ, la care altmintrelea Italia nu era obligată, s'a anunţatŭ în parlamentulŭ italianŭ în modŭ solemnŭ şi de repeţite orĭ acéstă ocupaţiune.

Crispi nu póte înţelege, cum vine ca tocmaĭ acele persóne, carĭ fără a se opune au plătitŭ totdeuna dările curente de statŭ pentru „cassa statuluĭ italianŭ deodată refusă a maĭ plăti dările comunale, carĭ suntŭ menite a îmbunătăţi situaţiunea propriei lorŭ localităţĭ. Oposiţia locuitorilorŭ a fostŭ provocată de unŭ agentŭ francesŭ, care maĭ multŭ numaĭ ca toleratŭ esercitéză funcţiunea de consulŭ în Massauah. Incă şi maĭ caracteristicŭ este, că acestŭ consulŭ a procedatŭ întocmaĭ amĕsuratŭ îndrumărilorŭ primite, ce le-a enunciatŭ guvernulŭ sĕu în rĕspunsulŭ datŭ la reclamaţiunile luĭ Menabrea.

In faţa acestorŭ împrejurărĭ Crispi întrébă, din ce interesŭ s'a putută hotărî Francia la o astfelŭ de procedere? Crispi arată, că Francia nu póte avé nicĭ unŭ interesŭ în Massauahŭ şi că Francia numaĭ în interesulŭ Grecilorŭ s'a hotărîtŭ la provocarea acestuĭ conflictŭ, în timpŭ ce ar fi trebuitŭ, ca tocmaĭ sĕ ia energice mĕsurĭ contra Grecilorŭ din anumite motive, pe carĭ Crispi le enumĕră în nota sa. Consululuĭ francesŭ 'ĭ s'a făcutŭ cunoscutŭ, că elŭ nu va fi maĭ multŭ recunoscutŭ ca consulŭ, deórece elŭ în timpulŭ de rĕsboiu şi inimiciţiă a statŭ în înţelegerĭ politice cu Negusulŭ şi cu conducĕtoriĭ abisinienĭ.

In fine declară Crispi, că elŭ va apĕra până în sfĕrşitŭ interesele privitóre la Marea Roşiă, cu privire la carĭ şi-a luatŭ sarcina de a le resolva şi despre carĭ crede, că suntŭ totodată interesele dreptăţiĭ, ale dreptuluĭ şi ale civilisaţiuneĭ.

Precum se vede de aicĭ, raporturile între Francia şi Italia au devenitŭ destulŭ de acute. Unele diare germane spunŭ, că în capitala Franciei domnesce ură mare, că locuitoriĭ suntŭ înverşunaţĭ contra Italieĭ. „Nordd. Allg. Ztg.“ şi „Vossische Ztg.“ dicŭ, că astfeliu de cuvinte, cum suntŭ cele cuprinse în nota susŭ memorată din partea luĭ *Crispi numaĭ atuncĭ se punŭ pe hârtiă, când mâna cealaltă se ţine pe sabiă.*

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Despre grădinele de copiĭ.

Conferinţă ţinută la ateneulŭ din Craiova.

(Urmare.)

In fiăcare institutŭ trebue sĕ fiă o institutóre şi celŭ puţin o fată de ajutorŭ séu o dădacă, pentru supraveghiarea copiilorŭ afară de personalulŭ de serviciu pentru trebuinţele materiale ale şcóleĭ.

Localulŭ grădineĭ de copiĭ, care trebue sĕ fiă pe câtŭ se póte aprópe de locuinţele copiilorŭ, stă dintr'o sală mare de jocŭ, dintr'o altă sală maĭ mică de lucru, care comunică cu cea dintâiu prin o uşă; dintr'o cameră pentru păstrarea vestmintelorŭ, şi dintr'o grădină cu maĭ multe despărţéminte.

Primulŭ despărţĕmêntŭ în grădină este unŭ locŭ spaţiosŭ şi netedŭ, presăratŭ cu năsipŭ, şi véra acoperitŭ cu un cortŭ pentru jocurile de mişcare în cerc. A doua despărţire este unŭ spaţiu ierbos, cu pomĭ şi alţĭ arborĭ umbroşĭ şi cu tufişurĭ, printre carĭ suntŭ trase alee preserate cu nisipŭ şi umbrite. A treia este o grădină de florĭ şi legumĭ, în care copiiĭ învaţă a cunósce prin intuiţiune (prin vedere) tóte florile şi plantele folositóre indigene. A patra este o grădină de lucru, împărţită în micĭ straturĭ dintre carĭ se dă câte unulŭ flăcăruĭ copilŭ, ca sĕ-lŭ cultive şi sĕ-lŭ îngrijéscă.

Intregŭ localulŭ este aşedatŭ într'un locŭ espusŭ la sóre, înconjuratŭ cu gratiĭ s'au grilajŭ, ca aerulŭ sĕ circule liberŭ; şi atâtŭ sala de jocŭ, câtŭ şi cea de lucru, suntŭ spaţióse, bogate de lumină, curate şi bine aerite; şi fără trepte séu scărĭ înalte.

Mobilierulŭ stă în sala de lucru, din una séu două mese lungĭ cam de 70 cm. de late şi 50 de înalte, încunjurate de amêndouĕ părţile cu băncĭ micĭ, pe care şedŭ copiĭ faţă în faţă. Loculŭ fiăcăruia e însemnatŭ pe masă cu liniĭ roşiĭ.

Instrumentele de joc şi lucrurile proprie ale copiilorŭ se păstrézá în cutiĭ, adeseorĭ acoperite cu sticlă, ca sĕ se vadă obiectele din ele.

In grădină se află unŭ leagănŭ de jocŭ, numitŭ aicĭ scărciumŭ, maĭ multe róbe micĭ séu cărucióre, vase de stropitŭ plantele, greble, hârleţe, sape, lopeţĭ, şi pe sub frundarĭ maĭ multe mese şi băncĭ.

Copiĭ de ambele sexe, fără deosebire, fiindŭ primiţĭ în acestŭ aşedămêntŭ, suntŭ aduşĭ în fiecare di de câte două orĭ, şi petrecŭ acĭ treĭ ore de dimineţă, şi două după amédŭ. Suntŭ disposiţiunĭ şi pentru aceia carĭ, avêndŭ locuinţa pré depărtată, orĭ din alte cause, suntŭ lăsaţĭ acĭ tótă diua.

* * *

Ocupaţiunile lorŭ începŭ şi se termină de regulă prin jocurĭ de mişcare, însoţite de cântece făcute înadinsŭ pentru copiĭ. De exemplu: ajungêndŭ în şirŭ la loculŭ de jocŭ, în sală, séu véra în grădină, copiiĭ formézá unŭ cercŭ mare şi se învêrtescŭ în felurite sensurĭ. Apoi, directóra séu îngrijitórea, care e totdeuna între eĭ, trimite pe unulŭ dintr'înşiĭ în mijloculŭ cercului. Atuncĭ toţĭ se opirescŭ, şi miculŭ actorŭ cântă unŭ cântecŭ, stândŭ la fiecare strofă şi luândŭ o altă poză. Odată imitéză pe soldatulŭ care stă de pază, altă dată pe cismarulŭ care lucréză, séu pe unŭ iepure schiopŭ care fuge, (séu pe omulŭ ostenitŭ care se repauséză cu cotulŭ pe genunchĭ şi cu capulŭ plecatŭ pe mână. Variaţiunea acestorŭ jocurĭ este nesfêrşită.

După jocurile de mişcare vinŭ altele maĭ complicate cu felurite obiecte, numite de Fröbel darurĭ pentru jocŭ (Spielgaben). Astfelŭ suntŭ: mingea, globulŭ, cilindrulŭ, cuburile, cuburile împărţite în câte optŭ séu maĭ multe părticele, prin a cărorŭ variată combinaţiune se potŭ clădi sute de figurĭ, cum suntŭ mobile, vase, porţĭ, turnurĭ, case, sate, oraşe ş. a.

Pe lângă acestea li se daŭ alte materialurĭ din care se face obiecte de felurite forme şi alŭ cărorŭ scopŭ este de-a deprinde ochiulŭ şi mâna în acelaşŭ timpŭ. Astfelŭ suntŭ creaţiunea de felurite figurĭ geometrice, de forme frumóse şi de imaginĭ ale lucrurilorŭ prin combinaţiunea unorŭ beţişóre subţirĭ, prin încreţirea de foĭ, împletirea de făşiĭ de hârtiă, formarea de suprafeţe şi de corpurĭ solide, desemnulŭ, felurite obiecte de hârtiă, de lutŭ ş. a.

Tóte acestea, instrumente şi lucrărĭ, suntŭ păstrate în cutiĭ despărţite după

DIN AFARĂ.

Guvernului *rusescŭ* totuşi i-a succesŭ sĕ contracteze unŭ împrumutŭ în străinătate. Aşa se dice, că în Amsterdam a luatŭ unŭ împrumutŭ de 200 milióne francĭ.

*

Despre călĕtoria ministrului-preşedinte alŭ Italiei *Crispi* se telegrafiază din Frankfurt am Maiu cu data 22 Augustŭ următórele: *Crispi* ministrulŭ preşedinte alŭ Italiei adĭ înainte de amédĭ a trecutŭ prin Bebra Göttingen-Hanovera spre Hamburg, de unde séra va merge la Friedrichsruhe.

*

Daily Chronicle" primesce din Berlinŭ scirea, că *Danemarca* a oferitŭ Germaniei o alianţă împrumutată ofensivă şi defensivă cu condiţiunea, ca sĕ 'i se dea o parte din Slesvigulŭ nordicŭ. Germania însĕ a respinsŭ acestŭ ofertŭ.

*

Din *Sofia* se anunţă, că *cetele de banditĭ* din Bulgaria au caracterŭ politicŭ deórece scopulŭ lorŭ este sĕ producă încurcăturĭ şi nelinişte în ţéră ca astfelŭ Bulgaria sĕ apară érăşĭ în străinătate ca o ţéră fără ordine. Mulţĭ dintre cetăţenii de frunte din Sofia au primitŭ scrisorĭ ameninţătóre, despre carĭ însĕ n'au doveditŭ, că nu suntŭ de-aşa în câtŭ sĕ pricinuéscă temerĭ. Consiliulŭ de miniştri a hotărîtŭ sĕ trimită cete de păzitorĭ de-alungulŭ căilorŭ ferate. Graniţele deasemenea vorŭ fi păzite cu multă grije. Guvernulŭ nu va face deocamdată absolutŭ nicĭ o cercetare cu banditii ce suntŭ deja prinşĭ şi arestaţĭ.

*

Din Constantinopolŭ se scrie, că Goltz-paşa, care şĭ-a câştigatŭ marĭ merite pentru îmbunătăţirea *stărei armatei turcescĭ*, a mijlocitŭ din nou, ca afară de Constantinopolŭ şi Adrianopolŭ în întrégă ţéră sĕ se facă esercitii continue de tragere la ţintă. Indată ce *Mauser* va termina liferaţia armelorŭ, armata turcéscă cu nimicŭ nu va sta îndĕrĕtulŭ statelorŭ apusene. *Artileria turcéscă* încă s'a reculesŭ în modŭ însemnatŭ, fiindcă deja până acum dispune mai multŭ de câtŭ de 100 tunurĭ krupp. A treia parte din ele este dusă în Macedonia. Afară de acestea armata Sultanului mai dispune de şepte tunurĭ uriaşe Krupp, dintre carĭ cincĭ apără Dardanelele ér două Bosforulŭ. Sultanulŭ a însărcinatŭ nu de multŭ pe Goltz-paşa, sĕ lucre unŭ planŭ de apĕrare pentru capitală şi pentru cetăţile de pe uscatŭ.

*

După învingerea electorală ce a reportat'o *Boulanger* în Dumineca trecută, e interesantŭ a citi foile din Parisŭ, carĭ în numĕrii premergĕtorĭ dilei de învingere a generalului, aducŭ scirĭ fórte curióse despre călĕtoria generalului. Anume în Amiens de pildă se dice, că ar fi fostŭ flueratŭ aşa de grozavŭ încâtŭ Boulanger a renunţatŭ de a merge mai departe spre Lillé, şi s'a reîntorsŭ la Parisŭ. In Cayoux i se aruncă în birjă o cunună făcută din foi de napĭ cu inscripţia: „Au général Carotte, les baigneurs de Cayoux". Nu s'a întêmplatŭ însĕ aşa precum au predisŭ foile republicane şi Boulanger necum sĕ fi fostŭ flueratŭ, a fostŭ alesŭ în trei departamente. Este de notatŭ însĕ că în departamentulŭ Nord Boulanger n'a primitŭ maioritatea absolutŭ de voturĭ şi se va face alegere nouĕ între elŭ şi contra candidatului sĕu.

SCIRILE DILEI.

Din *Deva*, i se telegrafiază diarului „N. fr. Presse" cu data de 22 Aug.: „Lucrările de *demarcare a graniţei pe teritoriulŭ comitatului Uniădórei* înaintéză destulŭ de iute cu tóte dificultăţile ce le pricinuescŭ raporturile terenului şi ale timpului p'aicĭ. La muntele Petricelŭ unŭ micŭ teritoriu ajunge prin delimitare în posesiunea nóstră. In urma acésta, patrudecĭ ţĕranĭ ai comunei Bombeştĭ din România s'au opusŭ comisiunii de regulare, aşa că acésta a trebuitŭ sĕ se retragă, până când ţĕranii vorŭ fi capacitaţĭ din partea autorităţii române asupra nechibzuitei lorŭ procederĭ. Acésta se crede, că în curêndŭ se va şi întêmpla, pentru casulŭ contrarŭ delegatulŭ românŭ a declaratŭ că va cere asistenţă militară."

* *

In urma scăderii agiului în Bucurescĭ, biletele de bancă române au începutŭ a se ridica considerabilŭ pe piaţa nóstră. Astădĭ s'a notatŭ piesa de 20 lei cu fl. 9·12.

* *

Cu ocasiunea *avansamentului dela 18 Augustŭ în armata c. r. au fostŭ înaintaţĭ între alţii: la rangulŭ de căpitanŭ clasa II*: Iosifŭ *Stoianelŭ* dela reg. de inf. 63, Danielŭ *Dobreanŭ* dela reg de inf. 31, Alexandru *Petri* dela reg. de inf. 56. — La rangulŭ de *locotenenţĭ*: O. *Criste* reg. de inf. 50, George *Fleşiariu* reg. de inf. 50, Iosif *Legatŭ* reg. de inf. 82, Ion *Beneşŭ* la corp. de art. reg. 12. La rangulŭ de *sublocotenenţĭ*: Cornelius *Cosgaria* la reg. de inf. 64; ca aspirantŭ la rangulŭ de sublocotenentŭ Dimitrie *Florianŭ* la reg. de int. 31; la rangulŭ de *cadeţĭ*: Ioanŭ *Herlea* la reg. de inf. 64, Danielŭ *Aldea* la reg. de inf. 62, Aurêlŭ *Păcurariu* la reg. de inf. 63, Nicolae *Botezanŭ*, la reg. de inf. 101, Teofilŭ *Florianŭ* la reg. 2 de husarĭ, Ovidŭ *Făgărăşianu* la bat. de vên. 28.

* *

Regina României va pleca Sâmbăta viitóre spre *Sinaia*.

* *

Direcţia generală a poştelorŭ şi telegrafelorŭ publică înscĭintarea, că vaporulŭ *„Mars"* alŭ societăţii austro-ungare *„Lloyd"*, pornitŭ din Galaţĭ pentru Constantinopolŭ în 10 Augustŭ st. n., în urma unei colisiunĭ ce a avutŭ cu unŭ altŭ vaporŭ în diua de 12 curentŭ *s'a scufundatŭ* în faţa schelei satului Jenikeni pe Bosforŭ, perdêndu-se şi tótă espediţia poştală ce s'a trimesŭ cu acelŭ vaporŭ. Vaporulŭ va fi scosŭ de către inginerulŭ Lutsky. Angageamentulŭ este făcutŭ pentru suma $^1/_3$ din costulŭ vaporului fixatŭ la 2,500,000 francĭ aurŭ.

* *

„România" scrie, că *statua lui Mironŭ Costinŭ* se va inaugura la *15 Septemvre*.

* *

La băile *Călimănescĭ* din România, făcêndu-se cercetărĭ geologice de către d-lŭ Dr. *Istrati*, s'a datŭ peste unŭ *isvor de apă caldă*. Acéstă apă va fi esăminată, în urmă captată. — Totŭ dela aceste băi 'i se scrie „Românului", că acolo în urma unorŭ săpăturĭ s'au găsitŭ la o adêncime mică nisce resturĭ din unŭ *vechiu stabilimentŭ de băi*, probabilŭ din *timpulŭ Romanilorŭ*. Lucrările înaintéză şi în curêndŭ vomŭ sci cu precisiune mai multe amĕnunte.

* *

In cursulŭ sĕptĕmânei trecute *s'au esportatŭ din România prin portulŭ Brăila* pentru diferitele ţĕrĭ numai grâu în cantitate de 9,852,975 kilograme.

* *

D. *Titu Dunca*, inginerŭ şi vechiu oficerŭ alŭ armatei francese din Africa, va espune anulŭ viitorŭ la esposiţiunea universală din Parisŭ unŭ nou modelŭ de raniţă (havre-sac) care în acelaşĭ timpŭ are şi douĕ cartuşiere cu cartuşele de reservă. Ea este cu multŭ mai practică şi mai cumpănită decâtŭ cele esistente şi cu multŭ mai puţinŭ ostenitóre pentru soldatŭ în marşurĭ. A fostŭ deja presentată generalilorŭ Sanssier, Boulanger şi de Négrier, şi, după cum cetimŭ în „Naţiunea," aceştia au găsit'o, în adevĕrŭ, fórte comodă şi bine combinată din tóte punctele de vedere.

* *

Ţĕranii din România, carĭ au fostŭ *muşcaţĭ de lupulŭ turbatŭ*, mergŭ fórte bine. Ei, scrie „Democraţia," suntŭ în stare acum sĕ se ducă singurĭ la institutulŭ d-lui Dr. Babeşŭ spre a-i inocula.

Augustinŭ Trefort.

Fostulŭ ministru de culte şi instrucţiune publică, a căruia mórte nĭ-a anunţat'o telegrama de Mercurĭ fù născutŭ în 7 Februarie 1817 în Hamonna com. Zemplinŭ. Tatălŭ sĕu era medicŭ, de origine Francesŭ. Trefort era de 14 anĭ când îşĭ pierdù părinţii şi ajunse sub tutoratulŭ contesei Petronella Csáky. Elŭ şĭ-a începutŭ studiele în S. A. Uyhely şi Eperjes, ér în Agria şi le-a continuatŭ. S'a aplicatŭ la dreptŭrĭ în Pesta, unde absolvândŭ cu succesŭ studiile, la 1839 a începutŭ sĕ facă călĕtorii prin Germania, Francia, Anglia; prin Stockholm, Kopenhaga, Petersburg şi Moscva, ér prin Italia de nordŭ s'a reîntorsŭ în patriă.

După călĕtoriile acestea a începutŭ a se ocupa cu studii asupra economiei naţionale şi a politicei în genere. Cam pe timpulŭ acesta a făcutŭ şi censura de advocatŭ. Mai târdiu s'a angajatŭ la redactarea şi edarea revistei „Budapesti Szemle" dimpreună cu Eötvös, Lukács şi Szalay.

In 1841 a fostŭ alesŭ membru alŭ academiei ungurescĭ, dreptŭ recunoscinţă pentru scrierea lui „Cugetărĭ despre sciinţa istoriei şi despre Augustin Thierry." Incetândŭ de a mai apăré revista „Budapesti Szemle", s'a făcutŭ colaboratorŭ pe lângă Kossuth la diarulŭ „Pesti Hirlap" în care scria diferiţĭ articulĭ, cu deosebire despre libertatea industriei. Elŭ voia dimpreună cu Szalay, care după ce s'a retrasŭ Kossuth dela diarŭ, ocupă loculŭ acestuia, sĕ dea o nouă direcţiune politicei ungurescĭ. In 1843/4 a fostŭ alesŭ deputatŭ alŭ oraşului Zolyom.

In 14 Martie 1847 s'a căsĕtoritŭ cu fiica unui órecare Albertŭ Rasty. Prin căsĕtoria acéstă deveni cumnatulŭ baronului Iosifŭ Eötvös, care era căsătoritŭ cu sora nevestei sale.

La evenimentele din 1848 el n'a luat parte activă, ér după constituirea primului ministeriu-responsabilŭ ungurescŭ Trefort ocupă postulŭ de secretarŭ de statŭ în secţia ministrului de comerţŭ Gabrielŭ Klauzal. Postulŭ acesta a fostŭ scóla de pregătire a viitorului ministru.

Când la anulŭ 1860 prin diploma din Octomvre s'a reînoitŭ constituţionalismulŭ Trefort a fostŭ alesŭ vice-şpanŭ alŭ comitatului Békes, ér în 1861 a luatŭ parte la dieta ţĕrii. Ca deputatŭ elŭ pledă multŭ pentru legile din 1848.

In 3 Febr. 1871 după mórtea lui br. Eötvös, Andrassy numai decâtŭ a chematŭ la ministerŭ pe Trefort, oferindu-i portofoliulŭ ministrului de culte şi instrucţiune publică. Dér elŭ n'a voitŭ sĕ priméscă pretextândŭ că ar fi încurcatŭ în multe afacerĭ private. Dér după retragerea d-lui Pauler, care a fostŭ succesorulŭ lui Eötvös timpŭ de unŭ anŭ şi jumĕtate, fù înduplecatŭ Trefort a primi totuşĭ portofoliulŭ, cu care a fostŭ îmbiatŭ mai înainte, fiind numitŭ de Maiestatea Sa în 4 Septemvre 1872 ministru de culte şi instrucţiune publică în care postŭ a şi rĕmasŭ 16 anĭ până la mórtea sa.

---

etatea şi capacitatea copiilorŭ. De esemplu celorŭ noi în etate de trei anĭ li se dă la începutŭ cutia cu mingile. Intr'ênsa suntŭ şése mingĭ de lână grósă şi de şése colorĭ deosebite, înfăţişândŭ colorile curcubeului: albastră, verde, galbenă, portocaliă, roşiă şi violetă. Copiii, sub conducerea institutórei, învĕţă mai ântêiu a deosebi şi a numi cu vorbele corĕspundĕtóre forma şi colorile mingilorŭ, apoi felurite mişcărĭ ce se potŭ face cu ele, aruncându-le, libere séu legate de unŭ firŭ, în susŭ, în josŭ, orisontalŭ, curmezişŭ, în aerŭ, pe masă, séu pe josŭ. Apoi urmézǎ alte jocurĭ cu mingea, care punŭ în mişcare totŭ corpulŭ. De exemplu joculŭ vênătorului. Institutórea séu unŭ copilŭ mai mare figuréză ca vênătorŭ; unŭ altŭ copilŭ este copoiulŭ, şi ceilalţĭ din acéstă grupă suntŭ iepurii. Ei sarŭ în grădină pe iarbă în tóte părţile, se ascundŭ pitişŭ după arborĭ, după tufe şi după frundarĭ. Vênătorulŭ, cu o minje móle în mână şi cu cânele de vênatŭ lângă sine, stă în calea lorŭ. Copii strigă de repeţite orĭ: iepuraşŭ, ascunde-te; vênătorulŭ vine şi te împuşcă. pif, paf, puf! Vênătorulŭ aruncă mingea după ei; copilulŭ nimeritŭ cade josŭ mortŭ şi cânele ìlŭ duce la depositŭ, unde copilulŭ rĕmâne până se termină joculŭ, lucru care se întêmplă când s'au împuşcatŭ toţĭ iepurii, séu şi mai curêndŭ, după comanda institutórei.

Vorŭ fi destule, credŭ, aceste exemple de jocŭ. Asemenea se urméză cu altele. Şi în intervalele jocurilorŭ, alte orĭ în însuşŭ joculŭ, se cântă felurite cântece. Pentru aceea institutórea trebue sĕ aibă talentulŭ şi sciinţa musicei vocale. Ea le spune fabule, basme, converséză cu ei, face lecţiunĭ de intuiţiune explicându-le lucrurĭ şi tablourĭ ce le suntŭ la disposiţiune. De regulă copiii suntŭ împărţiţĭ în douĕ grupe; şi pe când unii suntŭ în sala de jocŭ, ceilalţĭ se află ocupaţĭ la mesele lorŭ de lucru. Institutórea se ocupă când de unii când de alţii.

Grădina în timpulŭ verii ofere unŭ nou câmpŭ de ocupaţiunĭ şi intuiţiunĭ. Aci fiecare copilŭ are stratulŭ sĕu, în care seménă, sădesce, şi pe urmă se bucură de fericirea de a-şĭ face recolta. Chiar şi animale se dau copiilorŭ în grijă, cum suntŭ porumbei, gănĭ, iepurĭ de casă, ş. a. Şi ei astfelŭ învĕţă nu numai a iubi animalele şi natura, ci a cunósce însuşirile, deprinderile şi modulŭ lorŭ de a fi.

Pe lângă desvoltarea corpului, a simţurilorŭ şi a inteligenţei, o deosebită îngrijire se pune întru învĕţarea limbei, prin numirea exactă şi corectă a tuturorŭ lucrurilorŭ şi ocupaţiunilorŭ ce au înainte, prin învĕţarea de versurĭ, prin ascultarea şi repeţirea de felurite explicaţiunĭ şi naraţiunĭ scurte, potrivite cu mintea lorŭ.

In anulŭ din urmă se potŭ da şi elementele de lectură şi cetire, fără îndoiélă, într'unŭ modŭ cu totulŭ liberŭ şi plăcutŭ, ca o jucăriă, ér nu ca o lucrare obligată şi sancţionată prin pedepse, cum se face în şcólă. Acéstă iniţiare în lectură şi scriere e necesară mai alesŭ acolo, unde lipsescŭ clasele pregătitóre numite în Francia écoles enfantines, care formézǎ trecerea din grădina de copii în scóla primară.

(Va urma.)

Amintirĭ din pribegia după 1848.

de

IONŬ GHICA.

(Urmare.)

Deşi eu ţineam pe guvernŭ în bună sciinţă de totŭ ce se pregătea la Constantinopolŭ, Locotenenţa nóstră, rĕdimându-se pe asigurările lui Soleiman-Paşa, dicea că scrisele mele erau dictate de scopurĭ ascunse şi că nu trebuiau crédute. Atâtŭ cestiunea Domniei întorsese capulŭ unora din ómenii noştri dela guvernŭ!

Intr'o diminéţă, generalulŭ de brigadă Rifaat-Paşa trece Dunărea cu douĕ regimente şi îşĭ aşédă tabĕra în marginea Brăilei; şi la energica protestare a prefectului D. Golescu, rĕspunde verbalŭ şi confidenţialŭ, că în puţine dile, Fuad-Efendi, noulŭ comisarŭ, va intra şi elŭ cu trupe în Bucurescĭ. Tot-odată generalulŭ Duhamela se îmbarcă la Galaţĭ, suindu-se pe Dunăre în susŭ spre Giurgiu.

In diua de 10 (22) Augustŭ, servitorulŭ otelului, care venea dela vaporulŭ

Intêmplări diferite.

Erupţiune de vulcanŭ. Se telegrafiază din Tokys, că vulcanulŭ Vandai-San din Fucustina, despre care se credea că a adormitŭ pentru veciă, în 25 Iulie a. c. a eruptŭ fără de veste. In urma erupţiunei s'au nimicitŭ 56 case din satulŭ vecinŭ Ivasemura, ér satulŭ Bibamura este înecatŭ de rîulŭ Okava. Patru sute de ómenĭ au căḑutŭ jertfă acestei catastrofe oribile dintre carĭ 180 erau óspeţĭ la băile din ţinutulŭ acela ce conţinŭ puciósă.

Anunciu.

Despărţĕmêntulŭ I alŭ Braşovului şi Trei-scaunelorŭ alŭ Associaţiunei trans. pentru liter. rom. şi cultura poporului românŭ îşĭ va ţiné adunarea generală *Duminecă în 22 Augustŭ st. v.* 1888 la 3 óre p. m. în edificiulŭ scólelorŭ române centrale din locŭ.

Braşovŭ, 11 Augustŭ 1888.

Ioanŭ Petricŭ,
preşed.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Berlinŭ, 24 Augustŭ. Afară de maĭ multĭ generalĭ s'au pusŭ în disponibilitate vre-o şépteḑecĭ coloneli şi locotenenţĭ-coloneli.

Friedrichsruhe, 24 Augustŭ. Ministrulŭ-preşedinte Crispi a plecatŭ de aicĭ ierĭ după ce şĭ-a luatŭ rĕmasŭ bunŭ în modŭ cordialŭ dela principele Bismark.

Parisŭ, 24 Augustŭ. Ministrulŭ de marină a ordonatŭ ca sĕ se armeze imediatŭ optŭ corăbii pantirate din reserva flotei dela Toulon. Se ḑice că se tractéză numai de-o simplă încercare de mobilisare.

Sofia, 24 Augustŭ. In urma unei energice urmărirĭ a bandiţilorŭ se făcŭ necurmatŭ nouĕ arestărĭ. Erĭ au fostŭ osândiţĭ la mórte în Teteo douĕ-ḑecĭ, în Lompalanca cincĭ bandiţĭ şi totŭ atâţĭ au fostŭ condamnaţĭ la muncă silnică de maĭ multĭ anĭ.

NECROLOGŬ.

Parascheva Luisa Traila născută **Maxinu**, după o suferinţă de 5 săptĕmânĭ, provĕḑută mai înainte cu sf. Sacraminte ale moribunḑilorŭ, astăḑĭ la 9½ óre séra în anulŭ etăţei alŭ 50-lea şi alŭ căsĕtoriei alŭ 30-lea şĭ-a datŭ sufletulŭ nobilŭ în mânile Creatorului. Rĕmăşiţele terestre ale defunctei se vorŭ străpune, dela casa parochială gr. cat. din Timişóra-Fabricŭ, în grădina familiară din cimiterulŭ gr. cat. localŭ, în 22 Augustŭ st. n. 1888 la 5 óre d. a.

Timişóra, în 19 Augustŭ st. n. 1888.

Fie-i ţĕrîna uşóră şi memoria eternă!

O deplângŭ: *Georgiu Traila*, parochulŭ gr. cat. alŭ Timişórei şi assesorulŭ consistorialŭ ca soţŭ; *Victoria Marienescu n. Maxinu, Ana Roşiescu n. Maxinu, Luisa Roşca n. Maxinu, Sabina Marienescu*, ca nepóte; *Atanasia Jucanu n. Maxinu*, ca soră; *Georgiu Marienescu, Tuliu Roşiescu Petru Roşca*, ca ginerĭ.

DIVERSE.

Mine de diamantŭ. In minele de diamantŭ din Africa de méḑă-ḑi s'a aflatŭ în timpulŭ din urmă aşa mare cantitate de diamante, încâtŭ regele pietrilor scumpe este în periculŭ de a-i scădé preţulŭ. Din ce în ce se scóte din mine totŭ mai multŭ diamantŭ. Ḑilele trecute în muntele Lebombo s'a aflatŭ o bucată de diamantŭ aşa de mare, încâtŭ aşa spunŭ călĕtorii, că nu are părechiă până acum în lume.

O glumă cu urmărĭ rele. In tóte otelele marĭ din New-York este câte unŭ registru, în care chelnerii înscriu pe pasagerii ce dorescŭ sĕ se scóle de diminéţă şi care n'au încredere în voinţa lorŭ propriă. De curêndŭ la unŭ otelŭ, unŭ némţŭ anume Bauer, voindŭ sĕ facă o glumă, fură registrulŭ în cestiune şi însemnă în camera lui în dreptulŭ tuturorŭ pasagerilorŭ, că trebuie sĕ fiă sculaţĭ a doua ḑi la trei óre diminéţa. Pe urmă puse registrulŭ la locŭ şi se retrase. Chelnĕrulŭ de serviciu se miră fórte multŭ de acéstă ciudăţeniă, ca toţĭ pasagerii fără excepţie sĕ fiă sculaţĭ aşa de diminéţă şi în acelaşĭ timpŭ Dér maĭ pe urmă elŭ se gândi, că póte ómenii se sfătuiră sĕ facă cu toţii o escursiune.

La trei óre punctŭ apăsĭ toţĭ nasturii clopotelorŭ de deşteptare şi începu dealungulŭ apartamentelorŭ unŭ sgomotŭ îngroḑitorŭ de clopote. Pasagerii credêndŭ că s'a aprinsŭ otelulŭ, au săritŭ în cămaşă de prin paturĭ, au pusŭ mâna pe hainele şi bagagele lorŭ şi o croiră la fugă. Nu se póte descrie încurcătura ce s'a produsŭ pe scărĭ. Unii din ei aŭ căḑutŭ de şĭ-au spartŭ capetele, alţii au fostŭ loviţĭ de geamantanele scăpate din mânĭ şi care se rostogoliră pe scărĭ. In sfârşitŭ după unŭ sfertŭ de óră se aflară cu toţii pe stradă, aşteptândŭ sĕ isbucnéscă flacările din otelŭ.

Gardiştii auḑindŭ dela unŭ pasagerŭ, că e focŭ, au datŭ alarmă şi curêndŭ au sositŭ pompierii în góna, au aşeḑatŭ aparatele şi stăteau gata sĕ împrósce flăcările cu apă îndată-ce se vorŭ arĕta. Tocmai după unŭ césŭ s'au explicatŭ lucrurile. Nenorocitulŭ chelnerŭ care sunase deşteptarea generală, era câtŭ pe aci sĕ fiă sfăşiatŭ, décă nu s'ar fi ascunsŭ în pivniţa unei case vecine. Mai multĭ pasagerĭ, greu răniţĭ au fostŭ transportaţĭ la spitalŭ.

Monede romane. S'a descoperitŭ la Pontfaverger (Marna) o amphora romană ca cântăresce 44 kilogr. In ea s'a găsitŭ o comóră compusă din mai multe monede şi medalii de bronzŭ. Numĕrulŭ pieselorŭ se urcă la 11.000. Ele suntŭ din timpulŭ lui Constantinŭ I.

„Boulanger I. Empereur." Locuitorii oraşului Neuburg din Elveţia au făcutŭ în ḑilele aceste o glumă câtŭ se póte de bună, cu nisce monete. Anume: au schimbatŭ chipulŭ lui Napoleonŭ alŭ III-lea ce se vede pe monetele vechĭ în chipulŭ lui Boulanger scriindŭ dedesuptŭ: „Boulanger I Empereur." Partea din josŭ de capŭ şi umerĭ este aurită. Capulŭ e însă suflatŭ cu argintŭ ér gâtulŭ este străpunsŭ de o suliţă şi din rană picură sânge simbolisândŭ duelulŭ din urmă alŭ vitézului generalŭ. Monetele aceste au fórte mare trecere în Francia.

Espediţiunea lui Dobner în Africa. Foile englese aducŭ scirea, că o societate englesă în frunte cu Dobner pregătesce o espediţiune în Africa pentru de a scăpa pe Stanley din mânile sĕlbaticilorŭ africanĭ, Conducĕtorulŭ se ocupă seriosŭ de planulŭ acesta şi a şi începutŭ deja sĕ ia mĕsurile de lipsă spre a 'lŭ duce în deplinire. Vorŭ lua parte şi oficerĭ şi subofiţerĭ din Austro-Ungaria, se înţelege că de aceeia, carĭ şĭ-au făcutŭ anii de serviciu în armată. Dobner îşĭ va aşeḑa armata în statulŭ Congo după ce va obţiné concesiune dela guvernulŭ acestui statŭ. Intre cei carĭ vorŭ lua parte ca espediţionarĭ vorŭ fi preferiţĭ: zidarii, inginerĭ hotarnicĭ, maşiniştii, lemnarii, montaniştii, botanicii, pictorii şi mateloţii. Se ventiléză chiar şi întrebarea, cu ce felŭ de arme sĕ plece în espediţiune, unii fiindŭ de părerea sĕ întrebuinţeze sistemulŭ Mannlicher, alţii Martini din carĭ sĕ se cumpere celŭ puţinŭ 1200 puscĭ. Ca punctŭ de plecare Dobner voesce sĕ statorésca golfulŭ de mare Congo. Spre scopulŭ acesta însĕ trebue sĕ între în tractărĭ cu guvernulŭ din Congo. E probabilŭ, că Dobner se va întêlni şi cu espediţiunea lui Bartelot. Afară de aceea precum sĕ crede Dobner va avé sĕ întâmpine marĭ greutăţĭ din partea lui Tippo Tip. Din posiţiunile ocupate de Stanley, noua espediţiune va cerceta ţinutulŭ Malode unde după cum se ḑice petrece Stanley de multe orĭ. Espediţiunea, pornindŭ din golfulŭ Congo abia în 3 lunĭ va ajunge în locurile pe unde a trecutŭ Stanley de unde începêndŭ va avé sĕ întêmpine marĭ greutăţĭ şi cu deosebire în părţile din spre rĕsăritŭ.

Arsă în cosciugŭ. O femeiă din Aradŭ, Ungaria cu numele P. Stancis, a avutŭ nenorocirea de a fi trântită de o vaca spăriată la pămêntŭ, din care incident 'şĭ-a contrasŭ ast-felŭ de lesiunĭ interne, în care nu multŭ după aceea a murit. Fiind aşeḑată în cosciugŭ şi încunjurată cu luminĭ aprinse de céră, peste nópte s'a aprinsŭ giolgiulŭ mortuarŭ dela o lumină şi focul la momentă a învĕluitŭ cadavrulŭ nenorocitei femei. Până când au observatŭ ai casei şi au stinsŭ foculŭ, mórta a arsŭ mai de totŭ.

Cursulŭ pieţei Braşov

din 24 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.20	Vênd.	9.25
Argintŭ românescŭ .	„	9.15	„	9.20
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.80	„	9.83
Lire turcescĭ . . .	„	11.10	„	11.12
Imperialĭ	„	10.10	„	10.12
Galbinĭ	„	5.72	„	5.76
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	120.—	„	121.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.90
Renta de hârtiă 5%	91.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.—
Bonurĭ rurale ungare	104.80
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.75
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	129.40
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	125.75
Renta de hârtiă austriacă	81.65
Renta de argintŭ austriacă	82.60
Renta de aurŭ austriacă	111.70
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	869.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	302.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	309.75
Galbenĭ împĕrătescĭ	$5.87^1/_2$
Napoleon-d'orĭ	$9.80^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	$60.37^1/_2$
Londra 10 Livres sterlinge	123.70

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 23 Augustŭ st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	—	—.—
Renta rom. amort. 5% . . .	$95.^1/_2$	6.—
Renta convert. 6%	93.—	$90.^1/_2$
Impr. oraş. Buc. 10 fr. . . .	37.—	42. -
Credit fonc. rural 7% . . .	$006.^1/_4$	$106.^3/_4$
„ „ „ 5% . . .	$92.^3/_4$	93.
„ „ urban 7%	$104.^1/_2$	105.—
„ „ „ 6%	$98.^1/_2$	$99.^1/_2$
„ „ „ 5%	88.—	$88.^3/_4$
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	940.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	220.—	225.—
Aurŭ contra bilete de bancă .	16.40	16.65
Bancnote austr. contra aurŭ. .	2.01	2.02
Aurŭ contra argintŭ séu bilete	16.—	$16.^3/_4$
Florinŭ valóre austriacă . . .	205.	207

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

---

sositŭ dela Galaţĭ, unde se dusese sĕ caute pasagerĭ, îmĭ spune că pe acestŭ vaporŭ vĕḑuse mai multĭ boerĭ veniţĭ dela Bucurescĭ, dér că s'au coborîtŭ la Stambul. Am credutŭ întâiu că sĕ fi fostŭ vre-o deputaţiă din partea boerilorŭ reacţionarĭ, dér nu trece o oră şi primescŭ următorulŭ biletŭ iscălitŭ de Nicu Bălcescu:

Nr. II.

(1848, 10 (22) Augustŭ, 11 ceasurĭ.

Iubite Ghica,

„Sosirămŭ aci acum. Nu putemŭ „trage la otelulŭ unde eştĭ, căcĭ Paşa ce „ne-a însoţitŭ ne-a poftitŭ a merge la „dênsulŭ până mâne, când ni se va da „o locuinţă. Adresulŭ nostru este: Bance „Capusu Hasserţilariu Başinda Raib E„fendi. Suntemŭ în oraşulŭ turcescŭ. „Cautá dér sĕ ne veḑĭ astăḑĭ.

Salutare şi frăţiă
N. Bălcescu.

Gândulŭ mi s'a dusŭ îndată, că acéstă tragere la casa lui Raghi-Efendi, secretarulŭ lui Soleiman-Paşa, care întovărăşa, dela Bucurescĭ, pe deputaţii noştri, sĕ nu fiă o secuestrare deghisată, şi, după cele ce am aflatŭ mai târḑiu, cam aveam dreptate. Raghib-Efendi, ca sĕ se arate cu slujba la Pórtă, concepuse idea de a deţiné pe aceştĭ trimişĭ ca ostaticĭ, credêndŭ că ast-felŭ o sĕ pótă dobândi modificaţiunĭ în constituţiunea proclamată la Islaz.

Preocupatŭ de idea de lipsa dĕ sinceritate din partea Turcului, am alergatŭ îndată la generalulŭ Aupick, prevestindu-l de cele ce se petreceau. Generalulŭ a trimisŭ îndată pe Doprat, unulŭ din Dragomanii sĕi, la noulŭ Ministru alŭ afacerilorŭ străine, Aali-Paşa, sfătuindu-lŭ sĕ lase pe membrii deputaţiunii liberĭ a-şĭ alege locuinţele lorŭ unde vorŭ voi.

Comisia séu deputaţiunea aleasă de Soleiman-Paşa, în înţelegere cu cei trei Caimacamĭ ai noştri, se compunea de cincĭ membri şi anume: de Ştefanŭ Golescu, Dumitru Brătianu, Nicolae Bălcescu, Grigore Grădişteanu, Vasiliadi, avênd pe Melic ca dragoman. După poveţele ambasadorului Franciei, Raib-Efendi li-a declaratŭ, că décă voiau puteau sĕ-şĭ alégă locuinţe în Pera; şi până séra ceĭ maĭ multĭ érau aşeḑaţĭ în otelulŭ Missiri, unde locuiamŭ şi eu.

Nicu Bălcescu, pusŭ în curentŭ de cum stau lucrurile la Constantinopolŭ, elŭ care, ca şi C. A. Rosetti şi Brătianu, era pentru o resistenţă desperată, s'a hotărîtŭ sĕ se întórca la Bucurescĭ ca sĕ lumineze pe guvernŭ sĕ preîntimpine cele ce se pregăteau, şi a şi plecatŭ cu celŭ dintâiu vaporŭ, ér cei-lalţĭ deputaţĭ au maĭ rĕmasŭ câte-va ḑile în Constantinopolŭ, aşteptândŭ după vorbele lui Raghib-Efendi sĕ se înfăţişeze la Sultanulŭ.

Nicu Bălcescu ducea cu dênsulŭ la Bucurescĭ o epistolă adresată lui Magheru, iscălită de dênsulŭ, Bălcescu şi de mine, în care îĭ ḑiceamŭ că, décă după o luptă cu Turcii séu cu Ruşii se va găsi strîmtoratŭ, sĕ trécă în Transilvania cu dorobanţii şi cu pandurii lui şi sĕ se unéscă cu Iançu, cu Romanŭ şi cu Acsente séu cu Buteanu.

In urma arestărilorŭ făcute în ḑiua de 13 (25) Septemvre 1848 şi instalarea Logofĕtului Constantin Cantacuzinŭ Caimacam alŭ Valahiei, ómenii carĭ au luatŭ o parte mai activă în timpulŭ celorŭ trei lunĭ de guvernŭ revoluţionarŭ au fostŭ împărţiţĭ în mai multe categorii.

1. Cei trei foştĭ Caimacamĭ, Eliad, Tell şi N. Golescu, escortaţĭ până la Turnulŭ-Roşu şi ajunşĭ la frontiera Transilvaniei, au fostŭ puşĭ în libertate, ca sĕ se pótă duce fiă-care unde ar voi, cu condiţia numai de a nu se întórce în ţéră.

2. Dintre Românii carĭ au jucatŭ unŭ rolŭ mai importantŭ în revoluţiune, precum fraţii Costache şi Nicolae Bălcescu, fraţii D. şi I. Brătianu, fraţii Ştefanŭ, Radu şi Alexandru C. Golescu, Cesarŭ Bolliacŭ, şi câţĭ-va alţii, au fostŭ trimişĭ sub escortă la Giurgiu şi acolo îmbarcaţĭ pe o ghimie turcéscă şi porniţĭ în susulŭ Dunării sub bună pază; şi, ajungêndŭ la Orşova, peste trei săptĕmânĭ de călĕtoriă pe apă, au fostŭ puşĭ în libertate.

3. Celŭ mai mare numĕrŭ dintre cei arestaţĭ la Cotrocenĭ au fostŭ siliţĭ sĕ trecă peste frunbariile ţĕrei, care încotro au putută apucá.

(Va urma).

No. 2624—1888.

I.

Escriere de concursŭ.

Pentru 6 stipendie din **Fundaţiunea fericitului Dr. Simeonŭ Ramanţiai** se escrie concursŭ **cu terminulŭ de 15 Septemvre a. c. st. nou,** şi anume: pentru **1 stipendiu de 315 fl. v. a.** devenitŭ vacantŭ.

Pentru **două stipendie de câte 84 fl. v. a.,** unulŭ usuatŭ de Iosifŭ Pintea studentŭ la academia comercială din Cluşiu, şi altulŭ usuatŭ de Ioanŭ Cosma studentŭ la academia montanistică din Schemnitz, ambe dechiarate de vacante din causă că celŭ dintâiu stipendiatŭ nu s'a legitimatŭ de locŭ, ér alŭ doilea n'a produsŭ atestatŭ scolasticŭ satisfăcĕtorŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8.

Pentru trei stipendie de câte 63 fl. v. a., usuate de Corneliu Popŭ medicinistŭ, Titu Tilea gimnasistŭ absolutŭ şi Alfonsŭ Poparadu, studentŭ de a III-a clasă gimnasială, dechiarate de vacante din motivŭ, că nicĭ unulŭ dintre numiţii stipendiaţĭ nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în decursulŭ anului scolasticŭ 1887/8.

La carĭ stipendie potŭ concurge:

a) numai tinerĭ studenţĭ miserĭ, carĭ suntŭ născuţĭ în Transilvania şi suntŭ românĭ de nascere;

b) carĭ pre lângă purtare morală bună au din studie calculĭ de **Eminenţiă.**

c) ascultătorii de cursulŭ filosoficŭ, carĭ se prepară de profesorĭ pentru gimnasie, carĭ au sĕ fiă teologĭ absoluţĭ, mai încolo ascultătorii de medicină, de drepturĭ, de sciinţele reale, precum suntŭ: technică, montanistică, silvanistică şi la vr'o academiă comercială.

d) dintre concurenţĭ vorŭ avé preferinţă în înţelesulŭ testamentului, ceteris paribus, cei de origine nobilĭ şi consângenii piului fundatorŭ;

e) dela concurenţĭ se recere, ca **pre lângă testimoniele alăturate în copie autentice şi nu în origine la** cererile concursuale, se mai producă: carte de botezŭ, atestatŭ de paupertate, care sĕ fiă subscrisŭ de antistia comunală politică şi de parochulŭ concernente, şi întăritŭ cu sigilulŭ parochialŭ şi celŭ comunalŭ, precum şi cu subscrierea oficiului pretorialŭ, ér în cetăţĭ şi opide cu subscrierea antistiei cetăţiene sĕu opidane, — în urmă

f) concurenţii sĕ numéscă espresŭ institutulŭ, la care şi unde vorŭ sĕ continue sciinţele academice orĭ gimnasiale.

Cererile concursuale ăstmodŭ adjustate sĕ le subştérnă până la terminulŭ prefiptŭ consistoriului metropolitanŭ subsemnatŭ.

Concursele, carĭ nu vorŭ fi astfeliu instruite şi nu se vorŭ subşterne în terminulŭ prefiptŭ, nu se vorŭ lua în consideraţiune.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

120—123, 3—3

II.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 60 fl. v. a. din Fundaţiunea fericitului Episcopŭ Ioan Bobŭ,** usuatŭ de Georgiu Anca gimnasistŭ absolutŭ, şi dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că beneficiatulŭ nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8 se escrie concursŭ **cu terminulŭ pre 15 Septemvre 1888,**

Doritorii de a obţiné acestŭ stipendiu au de a-şĭ instrui cererile sale amĕsuratŭ condiţiunilorŭ espuse mai susŭ în escrierea de concursŭ pentru stipendiele romanţiane, şi pre acele a le subşterne subsemnatului consistoriu.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

III.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 50 fl. v. a. din Fundaţiunea fericitului Gavrilŭ Vaida,** usuatŭ de Dionisiu Vaida, gimnasistŭ absolutŭ, şi dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că stipendiatulŭ nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8, se escrie concursŭ **cu terminulŭ pre 15 Septemvre 1888 st. n.**

Cei carĭ dorescŭ sĕ obţină acestŭ stipendiu, concursele sale instruite conformŭ condiţiunilorŭ espuse în concursulŭ pentru stipendiele romanţiane, au sĕ le subştérnă subsemnatului consistoriu metropolitanŭ până la terminulŭ prefiptŭ.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

IV.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 180 fl. v. a. din Fundaţiunea Clainiană,** usuatŭ de Augustinŭ Berianu studente la academia montanistică din Schemnitz, şi dechiaratŭ de vacantŭ din causă că nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în decursulŭ anului scolasticŭ 1887/8, se escrie concursŭ cu terminulŭ de **15 Septemvre a. c. st. nou.**

Concurenţii la acestŭ stipendiu au de a'şĭ instruí cererile sale în sensulŭ condiţiunilorŭ înşirate în concursulŭ pentru stipendiele romanţiane, şi pre acele până la terminulŭ indicatŭ a le subşterne acestui consistoriu metropolitanŭ.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

Nr. 8871—1888.

PUBLICAŢIUNE.

Se aduce prin acésta la cunoscinţa publică, cumcă se vorŭ da în arêndă josŭ însemnatele arăturĭ, parţelele de păşunatŭ, păşunile de munte în fostulŭ Domeniu, aparţinĕtóre comunei Braşovŭ, asemenea pământurile aflătóre pe teritoriulŭ orăşenescŭ, pe cale de licitaţiune verbală şi în scrisŭ pe lângă ulterióra aprobare din partea representanţei comunale, conformŭ condiţiunilorŭ aflătóre la oficiulŭ economicŭ orăşenescŭ în órele de cancelariă în Braşovŭ pe timpulŭ de 6 anĭ, adică dela luna Septemvre 1888 până în luna Octomvrie 31, 1894 oferenţilorŭ.

Licitaţiunea şi ofertarea începe Joi în 30 Augustŭ a. c. la 8 óre antemeridiane în sala de şedinţe, casa sfatului, în Braşovŭ, se va ţiné şi în ḑiua viitóre în 31 Augustŭ a. c. până la darea în arêndă a tuturorŭ obiectelorŭ.

Fiăcare licitantŭ are a depune, înainte de a i se da voiă la oferirea verbală, unŭ vadiu de 10% din preţulŭ de strigare, în mânile comissiunii de licitare. Ofertele scrise, carĭ se vorŭ deschide după licitaţiunea verbală, au sĕ se predea închise, provĕḑute cu denumirea acelui obiectŭ, pentru care se oferéză, celŭ mai târḑiu până în 29 Augustŭ a. c. la órele 6 postmeridiane, dirigentului oficiului economicŭ E. Hintz.

In ofertele, provĕḑute cu 50 cr. timbru, este neapĕratŭ de lipsă sĕ fiă conţinută întocmai acea denumire a obiectului pe care se oferéză, asemenea sĕ conţină şi preţulŭ oferitŭ pe arêndă anuală, esprimatŭ în cifre câtŭ şi în litere, totdeodată şi declararea, că oferentulŭ cunósce condiţiunile de arendare şi licitaţiunea în totŭ cuprinsulŭ lorŭ şi se supune acelora. Asemenea are ofertulŭ sĕ conţină acludatŭ unŭ vadiu de 10% din suma oferită de arêndă.

Arendatorulŭ este obligatŭ sĕ depună o cauţiune egală cu preţulŭ de arêndă pe unŭ anŭ, şi décă arênda anuală trece peste 50 fl. este obligatŭ pentru facerea contractului de arêndare în forma unui documentŭ notarialŭ.

Obiectele de arendatŭ suntŭ următórele, adică:

I.

Pământurĭ pe teritoriulŭ orăşenescŭ.

1.	(Fleischauerweiher), O livadiă de lângă Racadĕu	preţulŭ	de	strigare	fl.	8.—
2.	Livadia Logofĕtului	„	„	„	„	20.—
3.	Pământurile de fer mare şi micŭ	„	„	„	„	30.—
4.	Livadia în Lipiasŭ	„	„	„	„	40.—
5.	Livadia în Tratzko	„	„	„	„	8.—
6.	Stóffĕnulŭ mare şi micŭ	„	„	„	„	35.—
7.	Livadia de lângă Ternbach	„	„	„	„	20.—
8.	Două petece de pământŭ în Stóffĕnŭ şi lângă fântânióră	„	„	„	„	50.—
9.	Livadia tricesimalilorŭ în Timişulŭ de josŭ	„	„	„	„	10.—
10.	Livadia vitelorŭ în Timişulŭ de susŭ	„	„	„	„	5.—
11.	Iérba pe loculŭ numitŭ „Honterusplatz“	„	„	„	„	20.—
12.	Aşa numitulŭ „Stadthauptmannshomm“	„	„	„	„	10.—
13.	7 jugĕre de păşune în a V-a brazdă	„	„	„	„	75.—
14.	Bodzaulŭ micŭ	„	„	„	„	800.—
15.	Grădina în strada Katarina nr. 65 lângă casarmă	„	„	„	„	8.—
16.	Pământulŭ comunalŭ pe partea de josŭ a scólei de înotare	„	„	„	„	25.—
17.	Parţelele Nr. 1—18 livadiei oficióse dincóce de Bârsă	„	„	„	„	600.—
18.	Parţelele Nr. 1—4 livadiei oficióse dincolo de Bârsă	„	„	„	„	30.—
19.	Parţela I în Tabĕra mare	„	„	„	„	120.—
20.	„ II „ „ „	preţulŭ	de	strigare	fl.	110.–
21.	„ III „ „ „	„	„	„	„	120.–
22.	„ IV „ „ „	„	„	„	„	90.–
23.	Parţelele I şi II în Tabĕra mică	„	„	„	„	70.–
24.	16 parţele în Logóza mică	„	„	„	„	100.–
25.	2 petece de pământŭ lângă Bârsă în a IV brazdă	„	„	„	„	15.–
26.	Parţela I în Ştóffĕnulŭ micŭ	„	„	„	„	15.–
27.	„ II „ „ „	„	„	„	„	35.–
28.	„ III „ „ „	„	„	„	„	35.–
29.	„ IV „ „ „	„	„	„	„	85.–
30.	Grădina lângă casarma „Lazaretŭ“	„	„	„	„	10.=
31.	Peteculŭ de pământŭ înaintea Blumĕnei micĭ	„	„	„	„	5.–
32.	Livadia cerbului şi grópa lungă	„	„	„	„	50.–
33.	Păşunea, Postovarŭ şi Colţu Crucurului. fără păşiunea de pădure	„	„	„	„	100.=
34.	Păşunea în Pissiacŭ şi Piscu lungŭ	„	„	„	„	100.–

II.

1.	Arăturĭ şi livedĭ Turcheşŭ	preţulŭ	de	strigare	fl.	190.–
2.	„ „ „ Apaţa	„	„	„	„	150.=
3.	„ „ „ Crisbavŭ	„	„	„	„	200.–
4.	„ „ „ Satulŭ-nou	„	„	„	„	40.–
5.	„ „ „ Branŭ	„	„	„	„	250.–
6.	„ „ „ Zĕrnescĭ	„	„	„	„	170.–
7.	„ „ „ Tohanu-nou	„	„	„	„	180.–
8.	„ „ „ Vlădenĭ	„	„	„	„	140.–

III.

Păşiunĭ de munte allodiale în Sĕcele, Branŭ şi Zĕrnescĭ.

1.	Zenóga Bratoki	preţulŭ	de	strigare	fl.	400.–
2.	Orlatŭ	„	„	„	„	300.–
3.	Valea rece	„	„	„	„	300.–
4.	Oberschi capri	„	„	„	„	300.–
5.	Palţiu	„	„	„	„	400.–
6.	Muntele cailorŭ	„	„	„	„	650.–
7.	Piatra mare	„	„	„	„	200.–
8.	Zenóga lui Nanŭ	„	„	„	„	900.–
3.	Vaida	„	„	„	„	700.–
10.	Tesla	„	„	„	„	600.–
11.	Ciucaşŭ şi Piétra roşiă	„	„	„	„	300.–
12.	Piscu şi Colţu Barbului	„	„	„	„	600.–
13.	Roşca	„	„	„	„	400.–
14.	Piroşca	„	„	„	„	300.–
15.	Radille	„	„	„	„	200.–
16.	Păşiunile de munte Tămaşŭ în Zĕrnescĭ afară de păşiunea de pădure	„	„	„	„	60.–
17.	Păşiunea de munte „Zănóga“ în Branŭ	„	„	„	„	300.–
18.	Păşiunea de munte „Grohotisch“ în Branŭ	„	„	„	„	200.–
19.	Păşiunea de munte Clobucetŭ	„	„	„	„	200.–
20.	Păşiunea de munte Măgura	„	„	„	„	50.–

Braşovŭ, 1888 Augustŭ 4.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

20 M,3—3

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.